

บทที่ 1

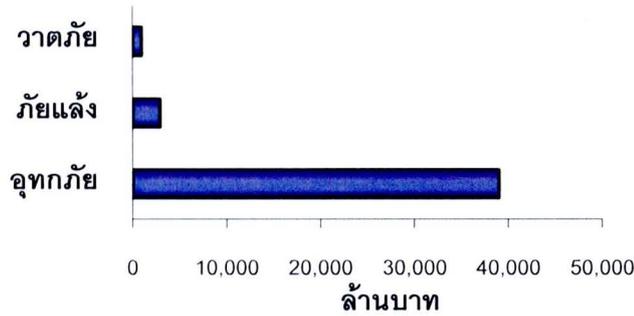
บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภายใต้สภาวะการณ์ต่างๆของโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สภาพภูมิอากาศที่มีความแปรปรวน การขาดการวางแผนและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าไม้ ดิน และน้ำ ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติที่มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทุกปี (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550, หน้า 3) ภัยธรรมชาตินับเป็นภัยพิบัติหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัยซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนความเสียหายทางธรรมชาติที่ไม่สามารถจะประเมินค่าได้

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอยู่เป็นประจำทุกปี และภัยธรรมชาติที่นับว่ารุนแรงและก่อให้เกิดความเสียหายมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภัยพิบัติอื่นๆ ที่ประเทศไทยเคยประสบในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา คือ อุทกภัย (รายละเอียดตามภาพ 1) ซึ่งมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของร่องความกดอากาศต่ำกำลังแรงพาดผ่านภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบกับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุมทะเลอันดามันและอ่าวไทย ทำให้มีฝนตกหนักและเกิดน้ำท่วมในหลายจังหวัด (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2553, หน้า 4) จากสถิติสถานการณ์อุทกภัยช่วงปี พ.ศ. 2549-2553 พบว่าประเทศไทยมีพื้นที่ประสบอุทกภัยครอบคลุมพื้นที่กว่าครึ่งหนึ่งของประเทศ (รายละเอียดตามภาพ 2)

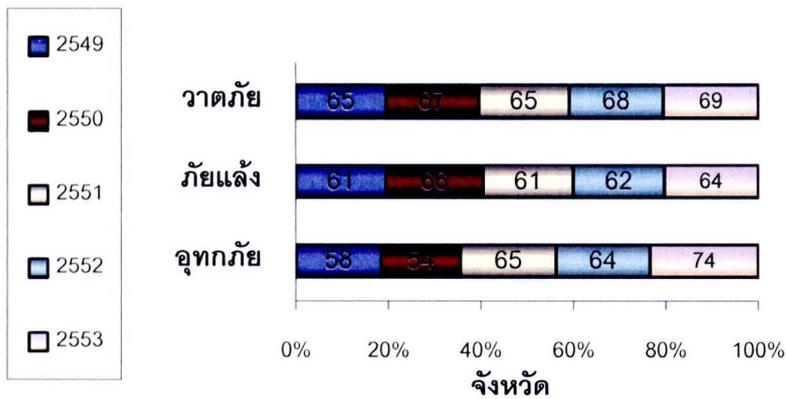
มูลค่าความเสียหาย พ.ศ.2549-2553

ภาพ1มูลค่าความเสียหาย

ที่มา:กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย,2553,หน้า195

พื้นที่ประสบภัย พ.ศ.2549-2553

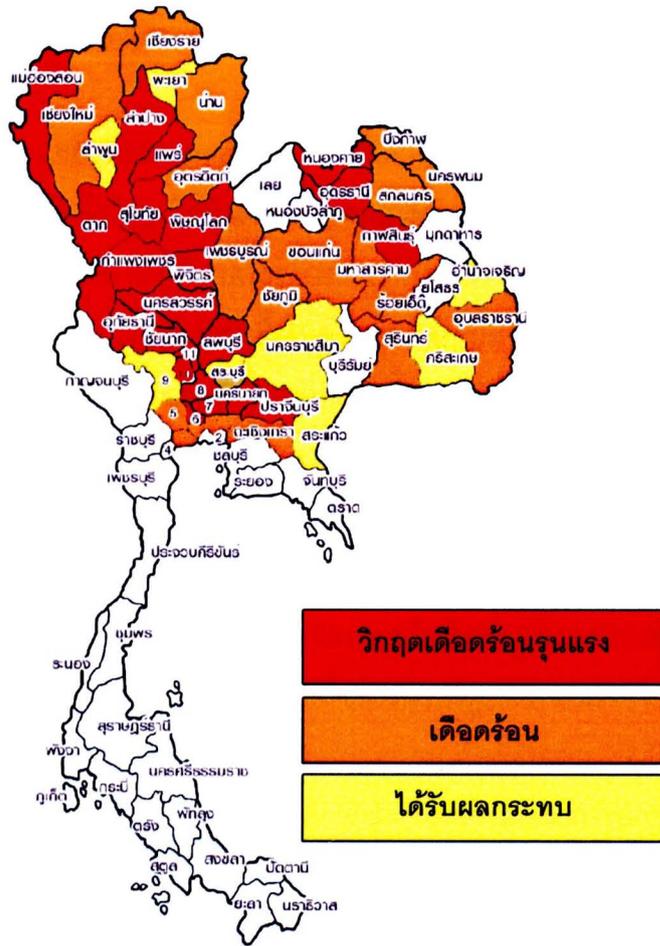
ภาพ2พื้นที่ประสบภัย

ที่มา:กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย,2553,หน้า195

ฤดูฝนปีพ.ศ.2554ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – ตุลาคมประเทศไทยมีฝนตกสม่ำเสมอหลายพื้นที่และไม่มีฝนตกทิ้งช่วงอย่างที่เคยปรากฏในอดีตอย่างไรก็ตามมีเพียงบางพื้นที่และเป็นพื้นที่ส่วนน้อยที่มีฝนเบาบางในช่วงต้นฤดูฝนแต่โดยภาพรวมแล้วประเทศไทยตอนบนมีฝนมากกว่าปกติ โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งนี้เกิดจากอิทธิพลของพายุไซนร้อน“ไหหมา”

(HAIMA) ในเดือนมิถุนายนและพายุไซนร้อน “น็อกเตน” (NOCK-TEN) ในช่วงเดือนกรกฎาคม พายุทั้งสองลูกนี้ส่งผลให้หลายจังหวัดบริเวณประเทศไทยตอนบนโดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกหนักถึงหนักมากในบางพื้นที่ ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 ถึงแม้จะไม่มีพายุเคลื่อนเข้ามาใกล้ แต่ประเทศไทยก็ยังได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และร่องความกดอากาศต่ำกำลังแรงพัดผ่านประเทศไทยตอนบน ส่งผลให้ฝนตกชุกหนาแน่นเกือบตลอดเดือนโดยเฉพาะบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 ประเทศไทยยังได้รับอิทธิพลของพายุ 2 ลูกคือ พายุไซนร้อน “ไห่ถาง” (HAITANG) และพายุไต้ฝุ่น “เนสาด” (NESAT) ส่งผลให้ประเทศไทยตอนบนมีฝนตกหนักถึงหนักมากอีกครั้งต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมาและมีรายงานน้ำท่วมเป็นบริเวณกว้างในหลายพื้นที่ ตั้งแต่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไหลลงมายังภาคกลางของประเทศก่อนที่น้ำจะไหลลงสู่อ่าวไทย (รายละเอียดตามภาพ 3) (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มิถุนายน 2554-31 ตุลาคม 2554) โดยในบางพื้นที่ประสบกับภัยน้ำท่วมอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ซึ่งสร้างความเสียหายอย่างมากต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อการค้าทางชีวิตของประชาชน รวมไปถึงความเสียหายทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอีกด้วย (สำนักพัฒนาอุตุนิยมวิทยา, 2554)

ภาพ 3 พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยระหว่างเดือนกรกฎาคม-ธันวาคมพ.ศ.2554

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลเพื่อการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย, 2554

ความเสียหายจากสถานการณ์น้ำท่วมที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ ส่งผลให้ภาครัฐจำเป็นต้องมีการจัดการกับปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้น โดยเร่งให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ทั้งที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกินทางการเกษตรหรือปศุสัตว์และการดำรงชีพในระหว่างเกิดอุทกภัยที่ต่อเนื่องเป็นระยะเวลายาวนานนับเดือนหรือหลายเดือนต่อเนื่องกัน

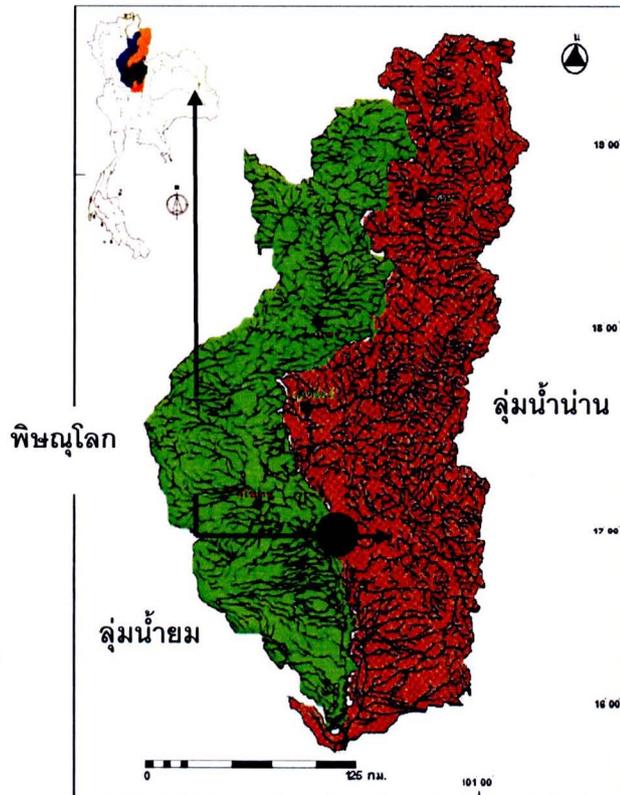
โดยภาพรวมแล้วการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยของภาครัฐจะเป็นการให้ความช่วยเหลือ เช่น

1. ด้านที่อยู่อาศัยจะได้รับเงินช่วยเหลือครัวเรือนละ 5,000 บาท (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2554)
2. ด้านความเสียหายของพืชผลทางการเกษตรที่เสียหายทั้งหมดหากเป็นนาข้าวจะได้รับเงินช่วยเหลือไร่ละ 2,222 บาท พืชไร่จะได้รับเงินช่วยเหลือไร่ละ 3,150 บาท พืชสวนและอื่นๆ จะได้รับเงินช่วยเหลือไร่ละ 5,098 บาท เป็นต้น (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2554)
3. ผู้ประกอบการรายย่อย SMEs พักหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยชั่วคราว ให้สินเชื่อหมุนเวียนเพื่อดำเนินธุรกิจและการส่งออก สินเชื่อฉุกเฉินฟื้นฟูกิจการ คำประกันสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูธุรกิจ เป็นต้น ให้สิทธิกู้เงินจากกองทุนประกันสังคมเพื่อซ่อมแซมความเสียหายไม่เกิน 1 ล้านบาท (สรุปมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประกอบการปี 2554, 2554)

ในส่วนของ การดำรงชีพระหว่างเกิดอุทกภัยนั้นรัฐบาลได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) ขึ้นและมอบหมายให้หลายหน่วยงานรับผิดชอบดูแลช่วยเหลือผู้ประสบภัยในด้านต่างๆ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน (ศูนย์สื่อทำเนียบรัฐบาล, 2554) ซึ่งเป็นการทำงานครบรูปแบบตั้งแต่การสำรวจตรวจสอบความเสียหาย ความเดือดร้อน การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย การฟื้นฟูพื้นที่ประสบอุทกภัย ไปจนถึงการประกาศแจ้งเตือนสถานการณ์ต่างๆ โดยมีสายด่วน 1111 กด 5 เป็นช่องทางแจ้งข่าวและรับบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศ (ทีมข่าวไทยรัฐออนไลน์, 17 ตุลาคม 2554)

อย่างไรก็ตามสถานการณ์อุทกภัยในประเทศไทยที่ขยายวงกว้างและทวีความรุนแรงมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจนเป็นเหตุให้มีผู้ประสบภัยจำนวนมากต้องการความช่วยเหลือและบางพื้นที่มีความวิกฤตอย่างหนัก ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือของหน่วยงานต่างๆ ได้ ด้วยเหตุนี้การจัดการกับปัญหาอุทกภัยของหน่วยงานภาครัฐเพียงอย่างเดียวนั้นอาจไม่ทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพราะความเดือดร้อนของผู้ประสบอุทกภัยเกิดขึ้นเป็นบริเวณกว้าง ดังนั้นแนวคิดเรื่องการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยภาคประชาชนจึงก่อกำเนิดขึ้น ภายใต้ชื่อ "ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) ภาคประชาชน" โดยใช้หลักการการจัดการภัยพิบัติภาคประชาชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม เป็นการทำงานในรูปแบบที่มีความยืดหยุ่นสูง โดยเน้นที่การทำงานของศูนย์ที่สามารถทำงานเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนได้อย่างรวดเร็วและสามารถดึงทรัพยากรภาคประชาชนเข้ามาเป็นแหล่งสนับสนุนในการปฏิบัติการครั้งนี้ได้ (ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน มูลนิธิกระจกเงา, 2554) ทั้งนี้เพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยเกิดความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นกว่าการที่จะรอการช่วยเหลือจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน (รายละเอียดตามภาพ 4) โดยมีแหล่งน้ำที่สำคัญคือ แม่น้ำยม แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำวังทอง แม่น้ำเหือง และมี ลำธาร ห้วย คลอง อีก 868 สาย ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 3, 2554)

ภาพ 4 พื้นที่ลุ่มน้ำยมและลุ่มน้ำน่าน

ที่มา: กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2554

เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในลุ่มแม่น้ำดังกล่าวจึงส่งผลให้ในช่วงฤดูฝนพื้นที่ทั้ง 9 อำเภอของจังหวัดพิษณุโลกจึงประสบกับอุทกภัยเป็นประจำทุกปี (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2549-2553) แต่ดังที่กล่าวแล้วว่าในปี 2554 นี้ปริมาณน้ำฝนมีมากและมาเร็วกว่าปกติซึ่งส่งผลให้ในหลายพื้นที่ของจังหวัดพิษณุโลกได้รับผลกระทบโดยตรงจากปริมาณน้ำฝนที่ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับปริมาณน้ำเหนือที่ไหลลงสู่แม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดมีมากทำให้

บ้านเรือนประชาชนและพื้นที่ทางการเกษตรได้รับความเสียหาย (สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก, 2554) รวมถึงผลกระทบที่มีต่อชีวิต ความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพของประชาชนผู้ประสบภัย

หนึ่งจังหวัดพิษณุโลกถือเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคเหนือตอนล่างที่เชื่อมโยงกับภาคเหนือตอนบน ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้พิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมในเรื่องของระบบการคมนาคมขนส่ง ทั้งในด้านการคมนาคมทางบกและทางอากาศ (สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก, 2553) ด้วยเหตุนี้องค์กรภาคประชาชนในจังหวัดพิษณุโลกจึงรวมกลุ่มขึ้นเป็นเครือข่ายทางสังคมภายใต้เป้าหมายเดียวกันคือช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในภาคเหนือตอนล่างที่กำลังเดือดร้อนจากปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้น ซึ่งการรวมกลุ่มกันครั้งนี้ไม่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการกับหน่วยงานของรัฐ แต่เป็นการรวมกลุ่มกันขององค์กรภาคประชาชนที่เกิดจากบุคคลที่เป็นเครือข่ายการทำงานร่วมกันระหว่างบุคคลหลายภาคส่วน เช่น บุคคลที่มีความสัมพันธ์กันมายาวนานจากการทำงานร่วมกัน บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในกิจกรรมที่ทำได้สังคม บุคคลที่เข้ามาศึกษาและเรียนรู้การทำงานของภาคประชาชนในจังหวัดพิษณุโลกและบุคคลที่มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงานของบริษัทสายการบินนกแอร์ การรวมกลุ่มกันของบุคคลเหล่านี้ก่อให้เกิดองค์กรภาคประชาชนขึ้นภายใต้ชื่อ “ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.) ภาคประชาชน จังหวัดพิษณุโลก” ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 โดยสถานที่ทำการตั้งอยู่ชั้น 1 ของท่าอากาศยานพิษณุโลก ในส่วนของระบบการทำงานของศูนย์ฯ จะเป็นการกำหนดบทบาท หน้าที่และวิธีการทำงานด้วยผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล (นัยน์กมล ชัยนิเทศ, 22 ตุลาคม 2554) โดยมีการวางแผนการดำเนินงานที่ประกอบด้วย 7 ฝ่าย (ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน จังหวัดพิษณุโลก, 2554) ดังนี้

1. ฝ่ายอำนวยการ
2. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่
3. ฝ่ายข้อมูล
4. ฝ่ายประสานพื้นที่
5. ฝ่ายรับ-จ่ายของบริจาค
6. ฝ่ายติดตาม
7. ฝ่ายการเงิน

การทำงานของศูนย์เป็นการประสานงานกับเว็บไซต์ [Thaiflood \(www.thaiflood.com\)](http://www.thaiflood.com) และมี บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด เป็นผู้สนับสนุนด้านการขนส่งสิ่งของบริจาคจากท่าอากาศยานดอนเมืองมายังท่าอากาศยานพิษณุโลกเป็นประจำทุกวัน เพื่อนำสิ่งของบริจาคที่ได้รับส่งต่อไป

ยังผู้ประสบอุทกภัยในภาคเหนือตอนล่างและพื้นที่อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วนโดยการแจ้งความประสงค์มายังศูนย์ฯ ทั้งนี้เพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว (นัยน์กมล ชัญญินิเทศ, 22 ตุลาคม 2554) เหตุการณ์อุทกภัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของภาคประชาชนในการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายทางสังคมเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบอุทกภัย โดยการรวมกลุ่มกันดังกล่าวมีระบบการบริหารจัดการภายใต้สถานการณ์วิกฤตที่อาศัยการออกแบบการทำงานและการจัดการโดยภาคประชาชนที่เป็นไปตามความสมัครใจของผู้ปฏิบัติ มีกลุ่มบุคคลเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการทำงานที่เน้นการประสานขอความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและเครือข่ายภาคประชาชน ส่งผลให้การกระจายความช่วยเหลือไปยังผู้ประสบภัยสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและตรงต่อความต้องการของผู้เดือดร้อน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการของเครือข่ายสังคมในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยของศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน จังหวัดพิษณุโลกเพื่อเป็นบทเรียนในการทำงานของภาคประชาชนที่จะนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานการบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน จังหวัดพิษณุโลกมีการจัดการของเครือข่ายทางสังคมในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างไร

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการของเครือข่ายทางสังคมในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย : กรณีศึกษา ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ภาคประชาชน) จังหวัดพิษณุโลก ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การจัดการศูนย์ฯ ซึ่งประกอบด้วย การประสานงานของศูนย์ฯกับองค์กรอื่น ผู้ปฏิบัติงานภายในศูนย์และเงินบริจาคที่ศูนย์ได้รับ
2. การจัดการการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การประสานงานภายในศูนย์ การจัดการสิ่งของบริจาคและการติดตามและประเมินผล
3. การจัดการอุปถัมภ์ร่วมกับประชาชนในพื้นที่

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการจัดการของเครือข่ายทางสังคมในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย : กรณีศึกษา ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ภาคประชาชน) จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยได้เลือกมานี้เป็นศูนย์ปฏิบัติงานภาคประชาชนที่ทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมในเขตภาคเหนือตอนล่าง และพื้นที่อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน จังหวัดพิษณุโลกมาเป็นองค์กรในการวิจัยครั้งนี้
2. ด้านแหล่งข้อมูล แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยการจัดการของเครือข่ายทางสังคมในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย: กรณีศึกษา ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ภาคประชาชน) จังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนประชากรทั้งหมด 24 คน (ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน จังหวัดพิษณุโลก, 2554)
3. ด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้จะใช้เวลาในการวิจัยการจัดการของเครือข่ายทางสังคมในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย: กรณีศึกษา ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ภาคประชาชน) จังหวัดพิษณุโลกตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ถึง กรกฎาคม พ.ศ. 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการของเครือข่ายทางสังคม หมายถึง การร่วมกันของกลุ่มบุคคลในการทำกิจกรรมที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อการจัดการศูนย์ฯ การจัดการดำเนินงานของศูนย์ฯ และการจัดการอุปถัมภ์ของศูนย์ฯ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจ การตระหนักถึงความสามารถความต้องการ และความมุ่งหวังเพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายร่วมกันในปัญหาต่างๆ ของสังคม

ผู้ประสบอุทกภัย หมายถึง บุคคลที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์น้ำท่วมในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และยังคงต้องการความช่วยเหลือ

ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน หมายถึง ศูนย์ฯที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของเครือข่ายภาคประชาชนเพื่อทำหน้าที่ส่งผ่านความช่วยเหลือให้แก่ผู้ประสบอุทกภัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบแนวทางในการพัฒนาการจัดการการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ภาคประชาชน
2. ทราบบทเรียนในการทำงานของภาคประชาชนเพื่อนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานของภาคประชาชนต่อการบรรเทาอุทกภัยในครั้งต่อไป